

at paabyde og forbyde visse Handlinger under Livsstraf; jeg erkjender, at en saadan Bestemmelse maa findes i Lovforslaget, og jeg har forsaavidt ikke Noget at erindre derimod, men jeg nævner denne Paragraf her, fordi jeg ved den vilde gjøre en anden Bemærkning, nemlig, at det forekommer mig, at der savnes en Bestemmelse om, at, naar den Høistbefalende bruger den ham tillagte overordentlig store Myndighed, saa gjør han det under sit eget Ansvar. Dette er ikke noget Sted fremhævet, og jeg mener, at det vilde være ganske i sin Orden, om man her udtrykkelig tilføiede, at den Høistbefalende giver saadanne Forbud og Befalinger under sit Ansvar, og det var maasse ganske hensigtsmæssigt paa et andet Sted i Loven at gaa noget nærmere ind paa dette Punkt.

Jeg har allerede, den Gang jeg berørte Spørgsmaalet om de subjektive Betingelser for Straffen, havt Leilighed til at berøre, hvorledes enkelte Paragrafer ere mindre klart affattede, men jeg tror nok, det kan siges, at der kan paavises flere andre Bestemmelser, hvis Affattelse er mindre heldig; jeg sigter naturligvis her ikke til, at Redaktionen, maasse kunde ønskes noget anderledes, men til den Uklarhed, der formentlig kan fremkomme ved den Maade, hvorpaa Bestemmelserne ere affattede. Jeg har ikke Noget imod, at der i militære Straffelove maa i en endnu høiere Grad end i de almindelige borgerlige Straffelove være en vis Bidde i Straffen, men derimod tror jeg rigtignok, at naar man vil give Straffebestemmelserne en saadan stor Bidde, saa skal man være meget opmærksom paa, at man fremsætter de forskellige Forbrydelser og deres Begreber paa en klar Maade; det er i denne Henseende, at jeg tror, at der i alt Fald paa enkelte Steder i Lovforslaget er Mangler. Jeg henviser atter til Paragraferne 79, 80 og 81, og man vil vistnok se, at man deri har sammenblandet Ting, som ere væsentlig forskellige. Man bruger i § 81 den Bending, at Bedkommende skal anses med den samme Straf, som i § 80 er bestemt, uagtet den Forbrydelse, der omhandles i § 81, er af en ganske anden Art og vistnok maa siges at kunne være meget mindre graverende end den, der omhandles i § 80.

Jeg tør imidlertid ikke gaa nærmere ind paa denne i og for sig temmelig righoldige Materie, men skal blot endnu henvisse til §§ 73 og 74, der, naar de sammenholdes med hinanden, maasse ogsaa ville findes at indeholde nogen Uklarhed. Jeg maa søge at komme til Ende med mine Bemærkninger, men jeg kan dog ikke undlade særlig at henlede Opmærksomheden paa det 6te Kapitel. Andre Medlemmer have henledet Opmærksomheden paa Kapitel 7 og de efterfølgende; nu tror jeg at kunne gjøre et Skridt længere tilbage og tage det 6te Kapitel. Der er deri opstillet et Begreb om Dyrør, som jeg tilstaaar hidtil har været mig ubekjendt. Man kjender jo Dyrør af Statsborgerne i Almindelighed, men her konstituerer man et særligt Begreb om Dyrør for Militære, og det tror jeg er meget uheldigt. Ved at gjøre Dyrør, forstaaar man, at Borgere sætte sig op mod den lovlige Statsregjering og ville kuldkaste Statsforfatningen, men ifølge 6te Kapitel forstaaar man i Militæretaten ved Dyrør dette, at flere forgribe sig paa en Overmand, blandt Andet naar det sker af Hævn. Det staaar i § 103, men dette tror jeg ikke er heldigt; det bliver imidlertid dobbelt uheldigt derved, at man i § 108 faar Noget ind, der hedder Mytteri, og det er uklart, i hvilket Forhold Begrebet Mytteri skal staa til Begrebet Dyrør efter Lovforslaget. Efter at man nemlig i §§ 103, 104, 105, 106 og 107 har talt om Dyrør, siger § 108, at naar flere Krigsmænd have forenet sig om at begaa Dyrør imod en Foresat, eller vise ham Ulydighed, kaldes de Deltagere i et Mytteri. Jeg veed ikke, om det er Meningen, at Mytteri her skal betyde det Samme som Forsøg paa Dyrør; det er i alt Fald igjen et ganske eiendommeligt nyt Begreb om Mytteri, afvigende fra, hvad man ellers kjender, og navnlig meget afvigende fra, hvad man kjender i en Lov, som i mange Henseender har noget Beslægtet med denne, nemlig Loven om Disciplin ombord i Handelsflåde; det maa jo nemlig erkjendes, at det er nødvendigt for Disciplinens Skyld at kunne gribe til strenge Midler, naar Skibet befinder sig langt borte paa det store, aabne Verdenshav; men Mytteri der er noget Andet end det, der